

[Fink.]
cialministeren i 1924 nedsatte Udvalg, og fra vor Side paaskønner vi i høj Grad, at det inødekomes.

Ligeledes vil jeg gerne nævne § 11. Hidtil har Forholdet været det, at der paa-hvilede Principalerne eller Mestrene en Pligt til at betale Skolepenge for Lærlingen, medens Lærlingen ikke var forpligtet til at besøge Skolen. Dette skæve Forhold er afhjulpet ved de nye Bestemmelser i § 11.

Sluttelig skal jeg udtale min Glæde over, at der er sket den Forandring med Hensyn til Udpegning af Medlemmerne af den i § 20 omhandlede Voldgiftsret, at Formanden for denne for Københavns Vedkommende nu udpeges af Sø- og Handelsretten, medens i Provinsen Amtmændene udpeger Formanden.

Med disse faa Ord skal jeg tillade mig, idet jeg forudsætter, at vi skal behandle Enkelthederne i et Udvalg, paa det bedste at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bunch: Lovforslagene om det foreliggende Emne har jo i de sidste 2—3 Aar haft en meget besværlig Gang gennem Rigsdagen, og jeg kan ikke tro andet end, at det maa betragtes som et Held, at et Forslag som det sidst foreliggende blev taget tilbage, idet det vistnok var kommet til at virke forringende paa Forholdene. Det Forslag, der nu er fremsat, er gennemgaaende et godt Forslag. De fire store Handelsorganisationer har jo meget indtrængende anmodet om at faa Bestemmelserne vedrørende Handelen optaget i en særlig Lov, men skønt vi ikke har faaet dette Ønske opfyldt, er vi dog jævnt tilfredse, for ikke at sige helt godt tilfredse — ja, det er vi naturligvis ikke, for det næstbedste er jo ikke saa godt som det bedste, men vi er dog jævnt tilfredse med den Ordning, der kommer efter det Forslag, som nu er fremsat, og jeg kan sige, at Handelen med Glæde vil gaa med til, efter en Udvalgsbehandling, der maa-ske kan føre til enkelte uvæsentlige Ændringer, at tage Forslaget, omtrent som det er.

Hvad der meget bidrager til, at Lovforslaget for Handelens Vedkommende er blevet væsentlig bedre, er de Forandringer, der er indført i Voldgiftsrettens Sammensætning. Denne var tidligere saaledes, at det var omtrent umuligt for Principalerne at bjærge sig, medens der nu rimeligvis

vil blive skiftet Vind og Sol lige. Vi har set forskellige Eksempler derpaa; jeg skal saaledes nævne et Stormagasin, hvor der var beskæftiget 3 Damer, og de havde ikke været der nær deres Læretid ud, da de blev kede af det og gik, og saa indstævnedes de Magasinets Ejer til at give Erstatning, fordi de ikke havde lært nok. Nu er det jo meget, meget vanskeligt at lovgive for Handelen, men at lovgive for et Stormagasin om Uddannelsen der er ganske umuligt. Disse Damer har selvfølgelig lært, hvad de kunde lære i den Afdeling, hvor de var, men at faa lært det hele fra Kælder til Kvist i alle disse Afdelinger kunde jo ikke naas i den Tid, og det endte med, at de af Voldgiftsretten fik tilkendt 1 000 Kr. hver; den ene var rigtig glad ved Beløbet, hun giftede sig straks efter.

En anden god Ting er det, at Realeksamen efter Lovforslaget kan give Adgang til Kontorarbejde i alle Brancher, baade indenfor Banker og indenfor Forsikringsselskaber, medens de unge Mennesker tidligere maatte gaa og drive, indtil de blev 18 Aar, idet ingen af de store Institutioner vilde tage dem før, da de ikke vilde bekoste den Opdragelse paa dem, som de faar paa Handelsskolen. Dette er ogsaa en betydelig Forbedring, som jeg er meget glad for. Med Hensyn til Butikspersonalet har der ogsaa været adskillige Kvaler. Det kan ikke nægtes, at naar en ung Dame eller et ungt Menneske bliver antaget, lad os sige i et Smørudsalg, saa er det ikke et Fag, indenfor hvilket der kan læres ret meget. Hun kommer straks til at ekspedere, og en Lærekontrakt paa 4—5 Aar, eller hvor meget den skulde lyde paa, vilde vedkommende vel ikke gaa ind paa, for det vilde være ganske spildt Tid. Naar et Aar er gaaet, er hun saa flink og saa uddannet i det Fag som overhovedet muligt. Hendes Arbejde bestaar jo kun i at veje af og udregne Prisen, og Prisen udregnes endda ofte af Vægten, saa det hører der ikke megen Kunst til. Det er da kun godt, at de nu kan komme ind i saadanne Forretninger og tjene lidt Penge, uden at de først skal have taget Realeksamen, og uden at de skal være underkastet Bestemmelserne i Lærlingeloven. Dette vil ogsaa være af Betydning for de paagældende.

Der er jo nok adskillige Smaapunkter, jeg kunde have Lyst til at omtale lidt nærmere, men jeg skal ikke trætte Forsamlingen dermed. Jeg kunde blot lide at spørge om en Ting, nemlig om, hvorfor Bestemmelsen er udgaaet om Lær-